

Убавина и здравје

Плачењето е дел од нормалниот развој на доенчето во првите три месеци од животот. Но многу е важно да се разграничи нормалниот плач од плачот предизвикан од болест – на пример од инфекција, алергија на протеини на кравјо млеко или хируршки проблем

Зошто бебињата плачат?

Често си го поставувате прашањето зошто моето бебе повторно плаче? Секоја мајка се загрижува кога нејзиното малечко плаче и се чувствува беспомошно бидејќи бебето на возраст до една година не може самостојно да ви каже што го боли и со колкав интензитет. Д-р Анета Демерџиева, педијатар во Клиничката болница „Ацибадем Систина“, советува да се изврши целосен преглед за да не се пропушти сериозна болест и внимателно да се слушаат поплаките на родителите кои најдобро го познаваат своето дете.

Кај бебињата најчестата причина за вознемиреност и плач се инфантилните колики кои се јавуваат при крајот на првиот месец од животот и траат до крајот на четвртиот месец. Се презентираат со интензивен плач неколку часа во текот на денот, најчесто во ист период од денот и тоа навечер. Коликите се јавуваат еднакво кај деца на мајчино или адаптирано млеко, а децата и покрај тоа најнормално напредуваат во својот раст и развој. Понекогаш, покрај коликите, причина за интензивен плач на детето може да биде и неговиот глад што се компензира со дохрана.

Сепак, доенчето може да биде плачливо и вознемирено и поради болест. Во тој случај најчеста причина за

вознемиреност и тегоби кај доенчето е постоење на респираторна инфекција која може, но не мора, да биде придружена со кашлица, отежнато и забрзано дишење, глад за воздух и сиво-модра пребоеност на кожата. Сериозните заболувања не секогаш имаат специфични симптоми – на пример, понекогаш сериозна срцева слабост може да се презентира само со општи симптоми – бледило, истоштеност, ечкање и стенкање или вознемиреност на доенчето.

Колку бебето е помало толку е поверојатно дека се работи за посериозна состојба која бара внимателна лекарска процена дури и при блага клиничка симптоматологија. Побарајте помош дури и тогаш кога симптомите не изгледаат многу драматично, а посебно алармирајте доколку доенчето има: треска со или без многу покачена температура; отежнато и забрзано дишење; невообичаена пребоеност на кожата – бледа, сиво-модра, жолто-зелена; детето е невообичаено вкочането или невообичаено млитаво; екстремно е вознемирено, иритирано или плачливо или, пак, спротивно на тоа, екстремно апатично и незаинтересирано за околината; интензивно повраќа не само храна туку и жолто-зелена содржина; има многу чести и профузни столици или нема воопшто столици.

Имајте на ум дека доенче помало од

три месеци со покачена телесна температура секогаш треба да биде однесено на лекар. Колку е помало доенчето толку е поголема веројатноста дека фебрилноста е поврзана со системска инфекција. Доенчињата постари од 6 месеци при покачена температура може да манифестираат т.н. фебрилни конвулзии и без истовремена инфекција на централниот нервен систем и без метаболички нарушувања.

Доенче кое тешко дише, има забрзана срцева работа, сиво-модра боја на кожата, слабо напредува во телесна тежина и тешко се храни, секогаш треба да се процени од страна на детски кардиолог поради реална опасност од срцева слабост. Повраќањето во доенчкиот период е особено алармантен симптом. Доколку се јави во склоп на цревна инфекција – единствено важно е детето правилно да се рехидрира за да се спречи акутна дехидратација. Но, доколку се јави како изолиран симптом треба да се исклучи хируршка драма на дигестивниот систем или проблем од друг органски систем – на пример менингитис. Уште еден важен симптом е жолтицата. Жолтицата која се јавува во неонаталниот период може подолго да трае, и доколку детето е во добра општа состојба, добро напредува – не треба дополнително да се иследува. Но доколку жолтицата се јави нагло по период во кој детето било здраво и со нормална пребоеност на кожата треба да се исклучи вирусна инфекција на црниот дроб, хепатална болест или акутна хемолитиза – состојба која бара ургентен третман. ■